

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 416

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 265 din 22 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale	2–3
Decizia nr. 272 din 22 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	3–5
Decizia nr. 356 din 24 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991	5–7
Decizia nr. 390 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	7–9
Decizia nr. 395 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	9–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
908. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului privind modificarea și completarea Procedurii de evaluare și desemnare a organismelor autorizate să elibereze agremente tehnice europene pentru produse pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 270/2005	12–15
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
341. — Decizie privind aprobarea reluării activității SOCIETĂȚII DE ASIGURARE-REASIGURARE LIG INSURANCE — S.A.	15
347. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale VERGLASER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 265

din 22 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, excepție ridicată de Nicușor Daniel Constantinescu — președinte al Consiliului Județean Constanța în Dosarul nr. 24.772/212/2010 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 254D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.105/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 24.772/212/2010, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale**, excepție ridicată de Nicușor Daniel Constantinescu — președinte al Consiliului Județean Constanța, într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 contravin prevederilor constituționale ale art. 120, care reglementează principiul descentralizării, ca principiu de bază în organizarea și funcționarea administrației publice locale. Astfel, impunerea, prin textul de lege criticat, a obținerii de către autoritățile administrației publice locale a unui aviz din partea autorității administrației publice centrale în cazul contractării sau garantării de împrumuturi interne ori externe pe termen scurt, mediu și lung, pentru realizarea de investiții publice de interes local, precum și pentru refinanțarea datoriei publice locale contravine prevederilor constituționale invocate.

Judecătoria Constanța — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, nici în urma intervenției Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Principiul autonomiei locale nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și adoptate pentru protejarea intereselor naționale. Principiul autonomiei locale nu include și absolvirea autorităților administrației publice locale de la obligația respectării legilor cu caracter general și valabilitate pe întreg teritoriul țării. În același sens sunt dispozițiile art. 122 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Consiliul județean funcționează în condițiile legii*”, precum și prevederile constituționale ale art. 138 alin. (4), care stabilesc că „*Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii*”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, din motivarea autorului excepției reiese că acesta este nemulțumit de dispozițiile art. 61 alin. (3). Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, cu următorul conținut: „*Autoritățile administrației publice locale pot contracta sau garanta împrumuturi în condițiile alin. (1), potrivit legii, numai cu avizul comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 120 referitor la principiile de bază ale administrației publice locale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 120 din Constituție consacră principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, și anume descentralizarea, autonomia locală și deconcentrarea serviciilor publice, principii care se regăsesc atât în activitatea fiecărei autorități comunale, orașenești sau județene, cât și în raporturile dintre aceste autorități. Principiul autonomiei locale se realizează prin activitatea consiliilor locale, a primarilor, a consiliilor județene și a președinților acestora, aleși în condițiile legii, potrivit atribuțiilor și competențelor stabilite prin Legea administrației publice locale nr. 215/2001. Astfel cum este definită autonomia publică locală

prin legea specială în cuprinsul art. 3, aceasta constă în „*dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii*”.

Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, că principiul autonomiei locale „nu presupune totală independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării și dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale”. De asemenea, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, Curtea a reținut că dispozițiile art. 120—122 din Constituție „se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu”. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte, dar care nu sunt în contradicție cu

interesele naționale, în acest sens fiind prevederile art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe*”, precum și prevederile constituționale ale art. 137 alin. (1), referitoare la formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale autorităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice, precum și prevederile art. 138 alin. (4) din Constituție, care stabilesc că „*Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii*”.

Astfel, Curtea constată că principiul autonomiei locale nu trebuie absolutizat, unitățile administrativ-teritoriale trebuind să își desfășoare activitatea în limitele și în condițiile legii, neputându-se sustrage supravegherii autorităților centrale. Reglementarea prin textul de lege criticat a obligației autorităților administrației publice locale de a obține avizul comisiei de autorizare a împrumuturilor locale pentru a putea contracta sau garanta împrumuturi interne ori externe pe termen scurt, mediu și lung, pentru realizarea de investiții publice de interes local, precum și pentru refinanțarea datoriei publice locale vine să dea expresie dispozițiilor constituționale referitoare la autonomia locală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, excepție ridicată de Nicușor Daniel Constantinescu — președinte al Consiliului Județean Constanța în Dosarul nr. 24.772/212/2010 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 272

din 22 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Cosmin Ionescu în Dosarul nr. 3.685/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 676D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 677D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

a dispozițiilor art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Andrei Rivelino Văsuică în Dosarul nr. 9.302/63/2010 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 676D/2011 și nr. 677D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 677D/2011 la Dosarul nr. 676D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.424/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.685/63/2010, și prin Încheierea din 20 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 9.302/63/2010, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Cosmin Ionescu și Andrei Rivelino Văsuică în cauze având ca obiect anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 153 din Codul fiscal, prin faptul că permit organelor fiscale competente să înregistreze, din oficiu, în scopuri de TVA, toate persoanele care sunt obligate să solicite înregistrarea, fără existența unei cereri anterioare provenite de la persoana în cauză, sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 40, 45 și ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Într-o economie de piață, statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Or, libertatea comerțului nu poate fi asigurată decât prin impunerea unui climat de disciplină economică la care operatorii economici trebuie să se conformeze și, în consecință, legiuitorul are competența de a stabili sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea regulilor stabilite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003. Deși dispozițiile art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal au fost modificate și completate, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aplicabile cauzei, astfel cum a fost sesizată prin încheiere.

Dispozițiile criticate au următorul conținut: „(6) *Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).*”

(7) *În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 40 referitor la dreptul de asociere, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitor la economia României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.424 din 25 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2012, răspunzând unei critici identice, a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, referitor la încălcarea art. 40 din Constituție, că principiul libertății de asociere nu are în vedere constituirea de „asociații” care au ca obiect desfășurarea de activități cu scop patrimonial, ceea ce legea califică drept societăți comerciale, ci, așa cum rezultă din formula redacțională a textului, se referă la constituirea unor subiecte colective de o altă natură juridică și cu altă finalitate, cum sunt asociațiile fără scop patrimonial, partidele politice sau sindicatele. Sub acest aspect, prin sintagma „și în alte forme de asociere”, legiuitorul constituțional a avut în vedere, prin această formulă mai largă, entități colective cu naturi juridice și finalități similare celor menționate, iar nu societăți comerciale. Așa fiind, Curtea a constatat că dispozițiile art. 40 din Constituție nu au incidență în cauza dedusă controlului.

În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 45 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a), Curtea a constatat că libertatea economică reglementată de prevederile art. 45 din Constituție nu este absolută; atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se desfășoară „în condițiile legii”. De asemenea, prevederile constituționale ale art. 135 alin. (1), potrivit cărora economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu cele ale alin. (2) lit. a) și b) al aceluiași articol, care prevăd obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, precum și protejarea intereselor naționale în activitatea economică.

Totodată, Curtea a constatat că înregistrarea în scopuri de TVA efectuată din oficiu, de către organele fiscale competente, nu este o operațiune efectuată aleatoriu. Dispozițiile art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal dispun în sensul că pot

fi înregistrate, din oficiu, acele persoane impozabile care realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoare adăugată cu drept de deducere și care nu au solicitat înregistrarea.

Astfel, critica potrivit căreia înregistrarea se poate realiza fără existența unei cereri anterioare provenite de la persoana în cauză nu poate fi reținută, tocmai nerespectarea obligației

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

prevăzute de textul de lege criticat în sarcina persoanelor impozabile ducând la acțiunea din oficiu a organelor fiscale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 alin. (6) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Cosmin Ionescu în Dosarul nr. 3.685/63/2010 și de Andrei Rivelino Văsuică în Dosarul nr. 9.302/63/2010, dosare ale Tribunalului Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 356

din 24 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

Acsinte Gaspar	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Valeriu Țurcan în Dosarul nr. 4.964/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 751D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate, potrivit cărora cererea de acordare sau de redobândire a cetățeniei române se depune personal, reprezintă opțiunea legiuitorului, fără a încălca dispozițiile art. 21 și 24 din

Constituție. Subliniază că, în condițiile art. 19 din Legea nr. 21/1991, ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ, fiind astfel asigurat liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 2.289 din 23 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.964/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**, excepție ridicată de Valeriu Țurcan într-o cauză având ca obiect obligarea Autorității Naționale pentru Cetățenie la primirea cererii de redobândire a cetățeniei române împreună cu dosarul personal, prin mandatarul avocat pe care l-a desemnat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat pune persoana interesată în imposibilitatea de a introduce cererea pentru acordarea sau redobândirea cetățeniei, îngrădind accesul liber la justiție și dreptul la apărare, prin restrângerea dreptului de a fi reprezentată de un avocat. Susține că dreptul la apărare trebuie privit ca un drept absolut, dispozițiile art. 24 alin. (2) din Constituție referindu-se la tot parcursul procedurilor

jurisdicționale și judecătorești, nu doar la un proces anume. Arată că prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 21/1991 instituie un tratament vădit inegal între diferitele categorii sociale care pot apela la serviciile de specialitate ale unui avocat și cele care nu au posibilitatea de a-și exercita diferitele drepturi prin persoane interpuse sau chiar personal. Mai susține că este nesocotit art. 16 alin. (1) din Constituție, care vizează cetățenii, indiferent dacă aceștia sunt cetățeni români sau foști cetățeni români „care au pierdut dreptul de a fi români prin diferite tratate”. Precizează că textul de lege criticat instituie obligația diferitelor categorii de cetățeni de a depune, personal sau prin mandatar, o cerere ori petiție adresată statului român, spre deosebire de alte situații, în care, pentru sesizarea unor instituții, precum primării sau prefecturi, este suficientă o simplă procură notarială ori împuternicire avocațială.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că nu se încalcă accesul liber la justiție, deoarece în cauză este vorba despre depunerea unei cereri la o autoritate administrativă și nu la o instanță de judecată sau la o autoritate administrativ-jurisdicțională. Arată, totodată, că textul de lege criticat are în vedere depunerea unei cereri la o autoritate administrativă și nu îngrădește în niciun caz dreptul persoanei de a-și angaja un avocat. În opinia instanței judecătorești, nu sunt încălcate nici prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece nu este vorba despre situații identice sau asemănătoare pentru a se reține existența discriminării, justificarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 21/1991 fiind dată de legătura ce se stabilește de solicitant, deponentul cererii, cu statul român și, implicit, cu autoritățile sale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 21/1991 sunt constituționale. Arată că textul de lege criticat nu încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, deoarece se aplică în mod egal față de persoanele care se află în situații identice, fără privilegii și fără discriminări. Prevederile de lege criticate sunt norme care stabilesc o procedură specială, fără să îngrădească dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Prin urmare, persoana nemulțumită are posibilitatea să își facă toate apărările în cursul unui eventual proces și să beneficieze de toate garanțiile care condiționează dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, care au următorul cuprins: „*Cererea de acordare sau, după caz, de redobândire a cetățeniei române se formulează în limba română, se adresează Comisiei pentru cetățenie și se depune personal sau, în cazuri temeinic justificate, prin mandatar cu procură specială și autentică la*

sediul Autorității Naționale pentru Cetățenie, fiind însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege ce formează obiect al acesteia contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 24 care garantează dreptul la apărare.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile privind dreptul la un proces echitabil cuprinse în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat stabilește condițiile pe care o cerere de acordare sau de redobândire a cetățeniei române trebuie să le întrunească pentru a fi admisibilă. Aceasta reprezintă o cerere cu natură pur administrativă, ce urmează a fi soluționată de Autoritatea Națională pentru Cetățenie, care, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2010 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cetățenie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 10 februarie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 112/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 17 iunie 2010, este o instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Justiției.

În aceste condiții, Curtea constată că, în ceea ce privește procedura de soluționare a cererii de acordare sau de redobândire a cetățeniei, de către Autoritatea Națională pentru Cetățenie, nu sunt incidente dispozițiile art. 21 ori cele ale art. 24 din Constituție.

Astfel, Curtea constată că Legea fundamentală, prin art. 21, garantează accesul liber la justiție în înțelesul de posibilitate a oricărei persoane de a se adresa unei instanțe judecătorești, în vederea apărării oricărui drept sau libertăți și a oricărui interes legitim. Norma constituțională amintită nu se referă, însă, la ipoteza accesului la o autoritate administrativă. Un asemenea drept este reglementat prin lege, iar garanțiile respectării sale sunt prevăzute în art. 52 și art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală.

De asemenea, Curtea nu poate reține nici critica referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, de vreme ce situația avută în vedere de norma criticată nu implică existența unui proces în cadrul căruia să poată fi analizat caracterul său echitabil, ci reprezintă o etapă a unei proceduri administrative de acordare sau redobândire a cetățeniei.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că rațiuni de flexibilitate și eficiență, care sunt deplin compatibile cu protecția drepturilor omului, pot justifica o intervenție prealabilă a unor organe administrative sau profesionale ori a unor organe jurisdicționale care nu întrunesc în totalitate cerințele impuse de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât timp cât decizia unui astfel de organ este supusă controlului unei instanțe care să asigure conformitatea cu acest articol (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza *Le Compte, van Leuven și de Meyere împotriva Belgiei*, paragraful 51, și Hotărârea din 10 februarie 1983, pronunțată în Cauza *Albert și Le Compte contra Belgiei*, paragraful 29).

Or, Curtea observă că, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 21/1991, ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ, a cărei hotărâre este definitivă și poate fi supusă recursului la Secția de contencios administrativ a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Sunt asigurate astfel garanțiile care condiționează, într-o societate democratică, dreptul la un proces echitabil.

Curtea reține că, în privința incidentelor ce pot apărea în procedura de acordare sau redobândire a cetățeniei române, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim — în speța de față, de către Autoritatea Națională pentru Cetățenie —, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins ori a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Totodată, Curtea observă că nu sunt incidente în cauză nici dispozițiile art. 24 din Legea fundamentală care garantează dreptul la apărare. În acest sens, Curtea a reținut în jurisprudența sa că dreptul la apărare este consacrat de art. 24 din Constituție în sfera activității judiciare, iar alin. (2) al normei constituționale invocate se referă chiar la „*cursul procesului*” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 371 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 24 august 2005).

În plus, Curtea reține că persoana interesată în acordarea ori redobândirea cetățeniei române are deplina libertate de a apela la serviciile unui avocat, dar aceasta nu înlătură obligația depunerii personale a cererii, ținând cont de specificul acestui tip de cerere. De altfel, prezentarea personală a solicitantului reprezintă o primă dovadă a interesului pe care acesta în mod real îl manifestă cu privire la obținerea cetățeniei, ca expresie a legăturii și apartenenței unei persoane fizice la statul român.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Valeriu Țurcan în Dosarul nr. 4.964/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 390

din 26 aprilie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Petre Lăzăroiu	— președinte	Ion Predescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător	Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Motoractive IFN” — S.A. din București în Dosarul nr. 8.728/306/2009 al Judecătoriai Avrig. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.342D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 8.728/306/2009, **Judecătoria Avrig a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Motoractive IFN” — S.A. din București într-o cauză ce are ca obiect plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat instituie o sancțiune contravențională complementară, a confiscării mijlocului de transport folosit la săvârșirea contravenției, fără a face vreo distincție în ceea ce privește titularul dreptului de proprietate asupra bunului ori în ceea ce privește vinovăția/lipsa de vinovăție a proprietarului, ceea ce aduce atingere principiului constituțional al garantării dreptului de proprietate. În continuare, face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, arătând că orice limitare ori atingere adusă dreptului de proprietate, așa cum acesta este reglementat de Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, va trebui să fie făcută astfel încât să existe un just echilibru între interesul general și interesul individual.

Judecătoria Avrig apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Măsura confiscării bunurilor se aplică indiferent dacă acestea aparțin contravenientului sau sunt deținute de acesta cu titlu precar. Desfășurarea unor activități de natură comercială implică respectarea de către toți comercianții a obligațiilor ce le revin în această calitate, dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza finală și alin. (9) excluzând protecția bunurilor folosite la săvârșirea unor fapte ilicite. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 685/2006, nr. 69/2009, nr. 212/2010 și nr. 894/2010, statuând că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu următorul conținut: „*Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu: (...) b) confiscarea cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. k).*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată de autorul excepției nu a fost menținută în urma modificărilor aduse prin art. I pct. 90 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dispozițiile de lege criticate fiind abrogate. Astfel, confiscarea bunului care a servit la săvârșirea contravenției nu mai este dispusă, în prezent. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, Curtea Constituțională poate analiza un text de lege care, în momentul pronunțării deciziei, nu mai este în vigoare, dar numai dacă acel text continuă să producă efecte juridice în raportul juridic dedus judecării în fața instanței care a sesizat Curtea cu soluționarea excepției.

În lumina considerentelor de principiu cuprinse în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, Curtea urmează a analiza dacă textul legal criticat continuă să producă efecte juridice asupra situației juridice a autorului excepției.

În cauza de față, Curtea constată că textul legal criticat a încetat să mai producă efecte juridice în privința situației juridice a autorului excepției, întrucât textul modificator se constituie într-o veritabilă lege contravențională mai favorabilă, lege care, în temeiul art. 15 alin. (2) din Constituție, are caracter retroactiv. În plus, același sens îl au și dispozițiile art. 12 alin. (2) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care prevăd că „*Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta*”.

Aplicarea retroactivă a legii contravenționale mai favorabile are drept consecință încetarea efectelor juridice ale normei criticate, aceasta nemaiguvernând raportul juridic în care este implicat autorul excepției.

În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu mai au legătură cu soluționarea cauzei, în sensul că nu mai sunt aplicabile speței. Astfel că, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Motoractive IFN” — S.A. din București în Dosarul nr. 8.728/306/2009 al Judecătorei Avrîg.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 395

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Elena Albu, Cecilia Adela Alexandru, Liana Anton, Florin Eugeniu Antonescu, Eusebiu Barbu, Raluca Bejan, Antoaneta Bucur, Roxana Bugeac, Ion Bughez, Alice Manuela Burciu, Eleonora Căpățână, Cornelia Cernat, Roxana Cireșnea, Mihaela Cîrstocea, Cristina Corcodel, Georgeta Costache, Mirela Costache, Mihaela Florica Costea, Georgiana Crețu, Daniela Criste, Bogdan Dobrogeanu, Viorel Drăghiciu, Mărioara Drugă, Liana Ducan, Dorina Dumitrescu, Adriana Dumitru, Ioana Dumitru, Maria Enache, Maria Fava, Elena Fronea, Petruța Gavriliiu, Florin Ciprian Gheorghe, Marilena Ghiță, Alexe Cătălina Goicea, Iambu Ionuț, Ilie Liliana, Ionescu Florin, Ionescu Mariana, Ionescu T. Mariana, Irimia Mihaela, Manolache Adriana, Manole Viorica, Manolică Claudia Mirela, Manta Carmen, Marin Monica, Matache Adriana, Meer Luciu Ana Maria, Medoiu Vica, Mihalache Nicoleta, Militaru Carmen, Minea Gabriel, Mocanu Ioana, Naum Carmen, Neagu Constantina, Olteanu Cristina, Peptănarul Marilena Dana, Petre Mirela, Pîrcălăbescu Jeni, Postolache Maria, Răduț Constanța, Samoilă Niculina, Saulea Lucia, Smărăndoiu Cristina, Stan Vasilica, Streche Ana Eiza, Ștefan Steluța, Tănăsescu Emilia, Tărăgrădeanu Delia, Țuțu Angela Valentina, Vasile Daniela,

Vitregu Gabriela, Vlaicu Elena, Zafiu Nora, prin reprezentant Ștefan Steluța, în Dosarul nr. 2.849/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.478D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 115 din 9 februarie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.849/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Elena Albu și alții, prin reprezentant Ștefan Steluța, într-o cauză având ca obiect „refuz acordare drepturi”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care prevedeau acordarea premiului anual pentru activitatea desfășurată în timpul anului 2010, au fost abrogate de art. 39 pct. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ în vigoare din data de 1 ianuarie 2011. De asemenea, prin Legea nr. 285/2010, în vigoare tot de la 1 ianuarie 2011, s-a prevăzut în mod expres, la art. 8, că premiul anual corespunzător anului 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Se încalcă, astfel, dreptul de proprietate, dreptul la măsurile de protecție socială garantate constituțional, principiul neretroactivității, dar și statutul profesiei, așa cum

acesta rezultă din prevederile art. 124 și 125 din Legea fundamentală. Autorii excepției consideră că premiul anual corespunzător anului 2010 reprezintă un drept câștigat, de vreme ce dispozițiile care îl reglementau erau în vigoare în data de 31 decembrie 2010, acest premiu convenindu-se pentru activitatea profesională desfășurată pe parcursul întregului an 2010 — încheiat —, chiar dacă sumele de bani se acordă în concret, potrivit legii, începând cu luna ianuarie a anului următor. Este vorba, așadar, de un raport juridic născut sub legea veche, care nu și-a epuizat toate efectele juridice, astfel că legea nouă nu poate abroga efectul juridic nerealizat, fără a încălca principiul neretroactivității. Legea nouă, deși are prioritate față de cea veche, nu poate reglementa asupra acelor efecte susceptibile a se produce sub imperiul legii vechi. Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în nenumărate rânduri, chiar și împotriva României, că și dreptul de creanță reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” de a-l vedea concretizat. Or, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente unui drept deja câștigat constituie o ingerință neconformă cu principiul protecției proprietății. Invocând și Directiva Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, autorii excepției amintesc jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (cauza C-310/10).

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „Art. 8. — *Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 20 — *Tratatul*

internațional privind drepturile omului, art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și ale art. 125 — *Statutul judecătorilor*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 285/2010 reglementează salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având, deci, aplicabilitate limitată doar la anul 2011. În legătură cu problematica examinării unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”. Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu mai sunt în vigoare, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai datorită faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendentia* (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

II. În continuare, Curtea constată că dispoziția de lege criticată a mai format obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză. Astfel, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012*), nepublicată la data redactării raportului, în sensul constituționalității dispozițiilor criticate.

Cu acel prilej, Curtea a statuat, în esență, că art. 8 din Legea nr. 285/2010 dispune cu privire la sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 în sensul că, pe de o parte, reglementează încetarea acordării lor începând cu luna ianuarie 2011, iar, pe de altă parte, prevede că aceste sume vor fi incluse în creșterile salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, în acord cu dispozițiile legii.

Cu privire la natura premiilor în bani acordate, conform legii, angajaților, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Așadar, Curtea a statuat că nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, astfel că nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 115 din 9 februarie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 5 aprilie 2012.

În ceea ce privește susținerile autorilor excepției potrivit cărora neplata premiului anual aferent anului 2010 a condus la nașterea unui drept de creanță, creanță ce reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Constituțională reține că, într-adevăr, obligația de plată a unor sume de bani reglementată prin lege se constituie într-un drept de creanță al angajatului asupra angajatorului. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, de pildă, în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, că ține de marja de apreciere a statului acordarea beneficiilor plătite din fonduri publice angajaților săi. Statul poate introduce, suspenda sau înceta plata acestor beneficii, adoptând, în acest sens, modificările legislative corespunzătoare. Însă, în cazul în care o dispoziție legală în vigoare prevede acordarea unor asemenea beneficii, iar condițiile prevăzute de lege sunt îndeplinite, autoritățile statului nu pot refuza în mod deliberat plata acestora pe perioada cât prevederile legale sunt în vigoare.

Curtea a constatat că legiuitorul, prin aceleași dispoziții de lege criticate — art. 8 din Legea nr. 285/2010 —, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Așadar, beneficiul premiului anual pe 2010, care reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă a angajatului asupra angajatorului său, este astfel recunoscut de acesta din urmă, modificată fiind, în concret, numai modalitatea de acordare, și anume eșalonat și succesiv, respectiv prin creșterea, în mod corespunzător, a cuantumului salariului/soldei/indemnizației de bază.

Totodată, Curtea a constatat că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, astfel cum a fost aprobată, cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, referitoare la instituirea pentru anul 2012 a unor măsuri financiare în domeniul bugetar, creșterea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază,

este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

În concluzie, Curtea a constatat că nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată. Premiul anual pe anul 2010 reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă pe care angajatul o are asupra angajatorului public și constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, dar dispozițiile de lege criticate prevăd, în același timp, doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

Având în vedere cele expuse, Curtea nu a putut reține nici încălcarea principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii. Curtea s-a pronunțat constant în acest sens, de pildă, prin Decizia nr. 812 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 985 din 11 decembrie 2006, sau Decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 124 și 125 din Constituție, cu trimitere la afectarea statutului profesional al autorilor excepției ca urmare a încetării acordării premiului anual corespunzător anului 2010, Curtea Constituțională observă că aceste norme nu au incidență în cauză, de vreme ce autorii excepției fac parte din categoria socioprofesională a personalului auxiliar de specialitate și a personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești, precum și a funcționarilor publici, și nu din cea a magistraților. Oricum, dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Elena Albu, Cecilia Adela Alexandru, Liana Anton, Florin Eugeniu Antonescu, Eusebiu Barbu, Raluca Bejan, Antoaneta Bucur, Roxana Bugeac, Ion Bughez, Alice Manuela Burciu, Eleonora Căpățână, Cornelia Cernat, Roxana Cîreșnea, Mihaela Cîrstocea, Cristina Corcodel, Georgeta Costache, Mirela Costache, Mihaela Florica Costea, Georgiana Crețu, Daniela Criste, Bogdan Dobrogeanu, Viorel Drăghiciu, Mărioara Drugă, Liana Ducan, Dorina Dumitrescu, Adriana Dumitru, Ioana Dumitru, Maria Enache, Maria Fava, Elena Fronea, Petruța Gavrilu, Florin Ciprian Gheorghe, Marilena Ghiță, Alexe Cătălina Goicea, Iambu Ionuț, Ilie Liliana, Ionescu Florin, Ionescu Mariana, Ionescu T. Mariana, Irimia Mihaela Manolache Adriana, Manole Viorica, Manolică Claudia Mirela, Manta Carmen, Marin Monica, Matache Adriana, Meer Luciu Ana Maria, Medoiu Vica, Mihalache Nicoleta, Militaru Carmen, Minea Gabriel, Mocanu Ioana, Naum Carmen, Neagu Constantina, Olteanu Cristina, Peptănarul Marilena Dana, Petre Mirela, Pîrcălăbescu Jeni, Postolache Maria, Răduț Constanța, Samoilă Niculina, Saulea Lucia, Smărândoiu Cristina, Stan Vasilica, Streche Ana Eiza, Ștefan Steluța, Tănăsescu Emilia, Tărăgrădeanu Delia, Țuțu Angela Valentina, Vasile Daniela, Vitregu Gabriela, Vlaicu Elena, Zafiu Nora, prin reprezentant Ștefan Steluța, în Dosarul nr. 2.849/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind modificarea și completarea Procedurii de evaluare și desemnare a organismelor autorizate să elibereze agremente tehnice europene pentru produse pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 270/2005

În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite prezentul ordin.

Art. I. — Procedura de evaluare și desemnare a organismelor autorizate să elibereze agremente tehnice europene pentru produse pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 270/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 3 martie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În cazul în care sunt notificate mai multe organisme ETA, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului nominalizează ca purtător de cuvânt al României în cadrul EOTA, prin ordin al ministrului, acel organism ETA care cumulează cel mai mare punctaj în urma evaluării criteriilor prevăzute la alin. (2).

(2) Criteriile de evaluare a organismelor ETA în vederea nominalizării purtătorului de cuvânt al României în cadrul EOTA sunt:

a) numărul de agremente tehnice noi în construcții elaborate de către organismul ETA și avizate, pentru fiecare categorie de produse și procedee pentru construcții, în ultimele 36 de luni anterioare lunii în care se emite declarația prevăzută la art. 71;

b) numărul de specialiști angajați în activitatea de elaborare de agremente tehnice în construcții, pentru fiecare categorie de produse și procedee pentru construcții, la data întocmirii declarației prevăzute la art. 71;

c) numărul de laboratoare proprii cu certificate de acreditare emise de către Asociația de Acreditare din România și/sau autorizații emise de către Inspectoratul de Stat în Construcții valabile la data întocmirii declarației prevăzute la art. 71;

d) totalul veniturilor din activitatea de agrement tehnic în construcții (elaborare de agremente tehnice noi, prelungiri de agremente tehnice/avize tehnice, modificări și completări ale agrementelor tehnice) obținute în ultimele 36 de luni anterioare lunii în care se emite declarația prevăzută la art. 71.

(3) Punctajul pentru fiecare criteriu se stabilește prin aplicarea următorului algoritm:

a) organismul ETA care, prin cuantificarea criteriului, obține cea mai mare valoare notată în cele ce urmează cu N primește un număr de 10 puncte;

b) punctajul pentru celelalte organisme se calculează cu formula $(N_i \times 10)/N$, unde N_i este valoarea obținută prin cuantificarea criteriului aferentă organismului căruia i se calculează punctajul.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se realizează de către direcția cu atribuții în domeniul liberei circulații a produselor pentru construcții din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului.”

2. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — Organismele ETA, la solicitarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului pentru nominalizarea purtătorului de cuvânt al României în cadrul EOTA, transmit acestuia declarația întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta procedură.”

3. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Organismele interesate transmit autorității competente o cerere de desemnare ETA, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta procedură.”

4. După articolul 15 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 1, cuprinzând modelul declarației pentru nominalizarea purtătorului de cuvânt al României în cadrul EOTA, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

5. Anexa cuprinzând modelul cererii de desemnare ETA devine anexa nr. 2 la procedură.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Iulian Matache,
secretar de stat

Organismul ETA

Denumirea: .....

Datele de identificare:

— Adresa sediului social: .....

— Numărul de ordine în registrul comerțului: .....

— Codul unic de înregistrare: ..... din data .....

DECLARAȚIE

— model —

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (4) din Procedura de evaluare și desemnare a organismelor autorizate să elibereze agremente tehnice europene pentru produse pentru construcții, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 270/2005, cu modificările și completările ulterioare, subsemnații declarăm pe propria răspundere, sub sancțiunile aplicabile faptei de fals în acte publice, că datele prezentate în tabelul următor și în anexele la prezenta declarație cu privire la activitatea de agremente tehnic în construcții a organismului menționat mai sus sunt reale și complete:

Denumirea criteriului	Cantitatea	Observații
A. Criterii tehnice		
1. Numărul de agremente tehnice noi în construcții elaborate și avizate în ultimii 5 ani, pentru categoria de produse și procedee pentru construcții		
1.1. Elemente structurale și fundații; elemente de închidere, compartimentare, pereți nestructurali, tâmplărie și vitraje; protecții la foc, termotehnică, acustică, protecții hidrofuge și învelitori; finisaje, protecții anticorozive și speciale, tencuieli, placaje și pardoseli		
1.2. Produse, procedee și echipamente pentru instalații aferente construcțiilor pentru: încălziri, climatizări, ventilații, sanitare, gaze, electrice; domotică, produse și echipamente înglobate în construcții; produse, procedee și echipamente pentru irigații, drenaje, foraje, alimentări cu apă, recuperări; baraje și acumulări de apă; lucrări de gospodărie comunală, alimentări cu apă, canalizări, stații de tratare și de epurare, transport urban și salubritate		
1.3. Drumuri, poduri rutiere, porturi rutiere, porturi și aeroporturi; căi ferate, poduri pentru căi ferate, lucrări de artă și materiale de cale		
2. Numărul de specialiști angajați în activitatea de elaborare de agremente tehnice în construcții, pentru categoria de produse și procedee pentru construcții		
2.1. Elemente structurale și fundații; elemente de închidere, compartimentare, pereți nestructurali, tâmplărie și vitraje; protecții la foc, termotehnică, acustică, protecții hidrofuge și învelitori; finisaje, protecții anticorozive și speciale, tencuieli, placaje și pardoseli		
2.2. Produse, procedee și echipamente pentru instalații aferente construcțiilor pentru: încălziri, climatizări, ventilații, sanitare, gaze, electrice; domotică, produse și echipamente înglobate în construcții; produse, procedee și echipamente pentru irigații, drenaje, foraje, alimentări cu apă, recuperări; baraje și acumulări de apă; lucrări de gospodărie comunală, alimentări cu apă, canalizări, stații de tratare și de epurare, transport urban și salubritate		
2.3. Drumuri, poduri rutiere, porturi rutiere, porturi și aeroporturi; căi ferate, poduri pentru căi ferate, lucrări de artă și materiale de cale		
3. Numărul de laboratoare proprii cu certificate de acreditare emise de către Asociația de Acreditare din România și/sau autorizații emise de către Inspectoratul de Stat în Construcții valabile la data întocmirii prezentei declarații, după cum este prezentat detaliat în anexa nr. 3 la prezenta declarație.		
B. Criterii financiare		
1. Totalul veniturilor (în lei) obținute în ultimii 5 ani din activitatea de agrement tehnic în construcții (elaborare de agremente tehnice noi, prelungiri de agremente tehnice/avize tehnice, modificări și completări de agremente tehnice)		

ANEXE:

Anexa nr. 1 — Lista agrementelor tehnice noi în construcții elaborate și avizate în ultimii 5 ani, pe categorii de produse și procedee pentru construcții*)

Anexa nr. 2 — Lista specialiștilor angajați în activitatea de elaborare de agremente tehnice în construcții, la data întocmirii declarației, pentru categoria de produse și procedee pentru construcții**)

Anexa nr. 3 — Lista laboratoarelor proprii acreditate/autorizate la data întocmirii declarației ***)

Președinte/Director general,

.....

Director economic/Contabil-șef,

.....

Data: .....

*) Se întocmește conform modelului prezentat în anexa nr. 1 la prezenta declarație.

**) Se întocmește conform modelului prezentat în anexa nr. 2 la prezenta declarație.

***) Se întocmește conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezenta declarație.

Organismul ETA

Denumirea: .....

Datele de identificare:

— Adresa sediului social: .....

— Numărul de ordine în registrul comerțului: .....

— Codul unic de înregistrare: ..... din data .....

Lista agrementelor tehnice noi în construcții elaborate și avizate în ultimii 5 ani, pe categorii de produse și procedee pentru construcții

Nr. crt.	Codul/Numărul agrementului tehnic	Denumirea produsului/procedeeului	Producător	Titularul agrementului tehnic
Categoriza: Elemente structurale și fundații; elemente de închidere, compartimentare, pereți nestructurali, tâmplărie și vitraje; protecții la foc, termotehnică, acustică, protecții hidrofuge și învelitori; finisaje, protecții anticorozive și speciale, tencuieli, placaje și pardoseli:				
Categoriza: Produse, procedee și echipamente pentru instalații aferente construcțiilor pentru: încălziri, climatizări, ventilații, sanitare, gaze, electrice; domotică, produse și echipamente înglobate în construcții; produse, procedee și echipamente pentru irigații, drenaje, foraje, alimentări cu apă, recuperare; baraje și acumulări de apă; lucrări de gospodărie comunală, alimentări cu apă, canalizări, stații de tratare și de epurare, transport urban și salubritate:				
Categoriza: Drumuri, poduri rutiere, porturi rutiere, porturi și aeroporturi; căi ferate, poduri pentru căi ferate, lucrări de artă și materiale de cale:				

Organismul ETA

Denumirea: .....

Datele de identificare:

— Adresa sediului social: .....

— Numărul de ordine în registrul comerțului: .....

— Codul unic de înregistrare: ..... din data .....

Lista specialiștilor angajați în activitatea de elaborare de agremente tehnice în construcții, la data întocmirii declarației, pentru categoria de produse și procedee pentru construcții

Nr. crt.	Numele și prenumele	Profesia	Specializarea
Categoriza: Elemente structurale și fundații; elemente de închidere, compartimentare, pereți nestructurali, tâmplărie și vitraje; protecții la foc, termotehnică, acustică, protecții hidrofuge și învelitori; finisaje, protecții anticorozive și speciale, tencuieli, placaje și pardoseli:			

Nr. crt.	Numele și prenumele	Profesia	Specializarea
Categoriza: Produse, procedee și echipamente pentru instalații aferente construcțiilor pentru: încălziri, climatizări, ventilații, sanitare, gaze, electrice; domotică, produse și echipamente înglobate în construcții; produse, procedee și echipamente pentru irigații, drenaje, foraje, alimentați cu apă, recuperare; baraje și acumulări de apă; lucrări de gospodărie comunală, alimentați cu apă, canalizări, stații de tratare și de epurare, transport urban și salubritate:			
Categoriza: Drumuri, poduri rutiere, porturi rutiere, porturi și aeroporturi; căi ferate, poduri pentru căi ferate, lucrări de artă și materiale de cale:			

*ANEXA Nr. 3
la declarație*

Organismul ETA

Denumirea: .....

Datele de identificare:

— Adresa sediului social: .....

— Numărul de ordine în registrul comerțului: .....

— Codul unic de înregistrare: ..... din data .....

Lista laboratoarelor proprii acreditate/autorizate la data întocmirii declarației

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind aprobarea reluării activității SOCIETĂȚII DE ASIGURARE-REASIGURARE LIG INSURANCE — S.A.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor privind autorizarea asigurătorilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 16/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 6 iunie 2012, prin care s-a aprobat reluarea activității SOCIETĂȚII DE ASIGURARE-REASIGURARE LIG INSURANCE — S.A.,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Se aprobă reluarea activității SOCIETĂȚII DE ASIGURARE-REASIGURARE LIG INSURANCE — S.A., ca urmare a îndeplinirii obligațiilor impuse prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 160/2012 privind sancționarea Societății de Asigurare-Reasigurare LIG INSURANCE — S.A. cu interzicerea temporară a exercitării activității.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 13 iunie 2012.
Nr. 341.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare
a Societății Comerciale VERGLASER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 6 iunie 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale VERGLASER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială VERGLASER BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Ploiești, str. Duca Vodă nr. 23 (camera 3), județul Prahova, număr de ordine în registrul comerțului J29/30/13.01.2011, cod unic de înregistrare 27896507/13.01.2011, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația ca, în termen de 3 luni de la data comunicării prezentei decizii, să transmită certificatul de calificare profesională pentru conducătorul executiv — domnul Ciofu Andrei, sub sancțiunea retragerii aprobării.

Art. 3. — Societatea are obligația ca, în termen de 10 zile de la data comunicării prezentei decizii, să transmită dovada înscrierii domnului Ciofu Andrei la cursul de calificare profesională pentru conducătorul executiv.

Art. 4. — În cazul în care, în termen de 3 luni de la data comunicării prezentei decizii, societatea nu va transmite

certificatul de calificare profesională pentru conducătorul executiv, aceasta va fi sancționată, potrivit Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 6. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail: autorizari@casa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 13 iunie 2012.
Nr. 347.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

